

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN ŞEREFİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak-Televizyon izleyicileri ve Ak-Radyomuzun dinleyicileri!

Tabii bu konuşmalar bir de e-mail ile, internetle her tarafa yayılıyormuş, bugün memnunlukla müşâhede ettim bir arkadaşın evinde; onlara da selâm olsun... Bizi tanıyanlara, dostlara, dinleyenlere, hepsine selâm olsun...

Allah-u Teâlâ Hazretleri dünyanın ve ahiretin hayırlarını ihsân eylesin cümlesine... İki cihanda aziz ve bahtiyar olsunlar...

a.Müslümanın Temiz Olması Gerekir

Peygamber SAS Efendimiz Hazretleri'ne, hayatı boyunca bazı zamanlar Cebrâil AS'ın gelmesi gecikti. Geciktiği zaman Peygamber SAS Efendimiz tabii, heyecanlandı.

Meselâ, Ve'd-duhâ Sûresi'nin inmesine sebep olan gecikme... Peygamber Efendimiz, “Acaba bende bir kusur var da, onun için mi vahiy kesildi?” diye telâşlanınca, Allah-u Teâlâ Hazretleri Ve'd- duhâ Sûresi'ni inzal buyurdu.

“—Rabbin seni terk etmiş ve sana darılmış değil; sana çok büyük mükâfâtlar verecek!” diye müjdeli bir sûre nâzil oldu.

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bazan da vahyin sık sık gelmediği, geciktiği zaman oluyordu. Bir seferinde Peygamber SAS Efendimiz'e sormuşlar:¹

يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ أَبْطَأَ عَنْكَ جِبْرِيْلُ

(*Yâ rasûla'llâh! Lekad ebtaa anke cibrîl?*)
“Cebrâil bu ara sana gelmekte gecikti, ara açıldı.” demişler.

Bakın Peygamber SAS Efendimiz, onların bu sözü üzerine nebuyuruyor?.. İlginç, önemli bir şeyi öğreneceğiz bu hadis-i şeriften:

وَلِمَ لَا يُبْطِئُ عَنِّي وَأَنْتُمْ حَوْلِي لَا تَسْتَنُونَ وَلَا
تُقَلِّمُونَ أَظْفَارَكُمْ وَلَا تَقْصُونَ شَوَارِبَكُمْ وَلَا
تُنْقُونَ رَوَاجِبَكُمْ

(حم. هب. عن ابن عباس)

RE. 460/10 (*Ve lime lâ yübtü annî ve entüm havlî, lâ testennûne, ve lâ tükallimûne azfâraküm, ve lâ tekussûne şevâribeküm, ve lâ tünekkûne ravâcibeküm.*)

Ahmed ibn-i Hanbel ve diğer kaynaklarda, İbn-i Abbas RA'dan rivayet edilmiş bir hadis-i şerif.

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.243, no:2181; Taberânî, *Mu'cemü'l- Kebîr*, c.XI, s.431, no:12224; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.II, s.374, no:1525; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VI, s.978, no:17261; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.459, no:25313.

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:

(*Ve lime lâ yübtıu*) “Niçin gecikmesin? Şu sebepten gecikiyor ki, (*ve entüm havlî*) siz benim etrafımdasınız; siz benim çevremde, benimle beraber, benim muhitimde, benim yanımdasınız. (*Lâ testennûne*) Sünnete uygun hareket etmiyorsunuz.” Bu sünnete uygun hareket etmemekten maksat, misvak kullanmamak... Yâni, “Dişlerinizi misvaklamıyorsunuz. Dişleriniz sapsarı, ağzınız kokar vaziyette...” demek.

(*Ve lâ tükallimûne azfâraküm*) “Tırnaklarınızı kesmiyor- sunuz.” Tabii tırnaklar kesilmeyince, uzayacak; uzayınca, altlarına siyahlıklar doluyor, toz doluyor, kirler doluyor. O kirler olmasın diye, İslâm’da tırnakların kesilmesi de emredilmiş. Peygamber SAS Efendimiz’in tavsiyesi.

“Siz misvak kullanmıyorsunuz, tırnaklarınızı kesmiyorsunuz. (*Ve lâ tekussûne şevâribeküm*) Bıyıklarınızı kesmiyorsunuz.” Bıyıklar kesilmeyince ne olur?.. Uzar, uzayınca insanın ağzına döner, burnuna döner. Peygamber SAS Efendimiz bıyıklarını kısaltırdı, derisinin rengi görünecek kadar, kısaltabildiği kadar kısaltırdı. Çünkü orada onun kısılması uygun oluyor, uzaması uygun olmuyor. Uzun olması uygun düşmüyor, çünkü burnun altında... Orası kısa olursa, temizliği daha kolay olur; uzun olursa, temizliği daha zor olur.

İslâm'da neler lâzım?.. Bıyıklar kısaltılacak, sakallar uzatılacak. Sonra koltukaltlarında da Allah tüy bitiriyor, ama o tüylerin de kesilmesi lâzım! O tüylerin faydaları var ki orada yaratılmış ama, uzun olmaması lâzım! Kesilmesi lâzım ki, insanın koltukaltı terlediği zaman, o terler o kılların arasında birikip, korkunç çirkin kokular meydana getiriyor. O kokular olmasın diye, o tüyler kesiliyor.

Şimdi yeni şeyler icad edildi, o kokuları giderici deodorant denilen malzemeler sürülüyor. O ter kokusunu emiyor, dışarıya vermiyor, teke gibi kokmuyor insan ama; eskiden o olmadığı zaman düşünün, o kıllara o terler, terleyip kuruyup, terleyip kuruyup biriktiğinde ne kadar korkunç, çirkin kokular olurdu.

Onun için, İslâm'da koltukaltlarının temizlenmesi önemli, bıyıkların kesilmesi önemli, tırnakların kısaltılması önemli... İnsanın kasıklarında uzamış olan kılların da tabii, temizlenmesi lâzım!

Eskiden bunun temizlenmesi için, eskiler bazı maddeler bulmuşlar. Bir çeşit otlar varmış, hamam otu filân diyorlar. Onları sürüp de temizleyince, oradaki fazla kıllar da gidiyor. Ayak tırnakları kesilecek. Böylece kirin birikebileceği yerlerdeki, kirin tutunabileceği şeyler izâle ediliyor.

Hattâ erkek çocukları sünnet ediliyor ki, o kapalı kısımda mikroplar birikmesin, hastalık olmasın, temizlik olsun diye. İslâm temizlik dinidir.

Şimdi Peygamber SAS Efendimiz diyor ki:

“—Evet, Cebrâil AS’ın gelmesi gecikiyor. Neden?.. Çünkü siz benim çevremde geziyorsunuz, duruyorsunuz. Misvak kullanmazsanız, tırnaklarınızı kesmezseniz, bıyıklarınızı tıraş etmezseniz...”

(*Ve lâ tünküne ravâcibeküm.*) *Ravâcib*, *râcibe*’nin çoğulu; parmak araları mânâsına geliyor. Parmaklar da temizlenecek, araları da temizlenecek. El parmaklarının, ayak parmaklarının araları temizlenmediği zaman, oralar da pislik toplar.

İslâm’da abdest alırken biliyorsunuz, parmakların hılâllenmesi tavsiye ediliyor ki, oralara da su gitsin, oralarda bir şey birikmişse onlar da temizlensin diye. “Siz böyle yapmıyorsunuz, işte ondan gecikiyor.” diyor Peygamber Efendimiz

Şimdi anlaşılıyor ki, Peygamber SAS Hazretleri güzeller güzeli, temizler temizi, pırlanta gibi. Dişleri temiz, saçları temiz, en güzel kokuları sürünmüş vaziyette... Tırnakları kesilmiş vaziyette... Daha vahiy ilk geldiği zaman;

وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ

(المُدَّثِّر:٤)

(*Ve siyâbeke fetahhir.*) “Elbiseni temiz tut!” (Müddessir, 74/4) diye emrolunmuş.

Zâten emin bir insan olarak Muhammed el-Emîn diye tanınmış. Vahiy ilk geldiği zamandan beri elbiselerini temiz tutmakla, vücudunu da temiz tutmakla, abdest almakla, gusûl almakla emrolunmuş. Kendisi pırıl pırıl, tertemiz...

Allah'ın en sevgili kulu, Habîbullâh, Halîlullâh... Seyyid-i Veled-i Adem; Ademoğullarının Efendisi, baş tâcı... Eşrefü'l- mürselîn, Ekremü'r-rusûl; enbiyâ ve mürselînin en şerefli, en asili, en yükseği... Bakın bütün güzel vasıfların hepsi Peygamber Efendimiz'in ama çevresinin kötülüğü tesir ediyor.

O kötülük de... El-hamdü lillâh ashâb-ı kirâmın hepsi evliyâ, kıymetli insanlar ama eğer tırnağını kesmezse, bıyıklarını düzeltmezse, kısaltmazsa; dişlerini misvaklamazsa, parmak aralarını itinalı bir şekilde yıkamazsa; abdest, gusûl alıyor ama, bunları güzel yapmazsa; o zaman, onlar iyi insanlar olduğu halde, bu bile tesir ediyor. Peygamber SAS Efendimiz'e meleklerin, Cebrâil AS'ın gelmesini engelliyor.

Hattâ tarih kitaplarında, *fetretü'l-vahiy* denilen, vahyin bir müddet kesilmesinin sebepleri zikredilirken, Peygamber SAS Efendimiz'in hücrelerinde, yatağının altında bir hayvan ölüvermiş, anlaşılmamış; ondan melek oraya gelmiyor.

Bunu gözünüzün önünde iyi canlandırın! Yâni, Peygamber Efendimiz bir pırlanta gibi ama, etrafındaki insanlar da iyi insanlar ama; diş temizlenmezse, bıyık kısaltılmazsa,

misvaklanılmazsa, eller ayaklar güzelce yıkanmazsa, o zaman Cebrâil AS'ın gelmesi gecikiyor.

Demek ki, insanın çevresindeki insanların da güzel olması, o da önemli bir husus. Bir insanın çevresinin de güzel olması lâzım! Buradan tabii günümüze ne pay çıkartabiliriz kendimize?.. Çevremizdeki arkadaşlarımızın iyi insan olması lâzım, temiz de olması lâzım! Böyle kirlî paslı oldu mu, o bile bereketi gideriyor.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:

“—Ağzınız Kur'an-ı Kerim'in okunduğu yerdir, meleklerin yakınıdır. Ağzınızın pis kokusundan onlar rahatsız olurlar. Dişlerinizi misvaklayın!” buyuruyor.

Yâni melekler rahatsız olunca, gelmeyi veriyorlar. Onun için temizliğe çok dikkat etmemiz lâzım! Çevremizin temizliğine, çevremizdeki insanların da temiz insanlar olmasına, onlara da temizliği öğretmeğe dikkat etmeliyiz.

Hani dışarıdaki çevremiz, evin dışındaki çevremiz değışken... Ama evin içindeki ortamın temizliği bize ait... Çocuklarımızı temiz tutmak bize ait bir mesele. Meselâ:

“—Evdeki süprüntü, evin bereketinin gitmesine sebep olur.” diye hadis-i şerif var.

Demek ki, ev tertemiz olacak, süprüntüsüz olacak. Evdeki insanlar temiz olacak, abdestli olacak. Tırnakları kesilmiş olacak, saçları tıraşlı olacak.

Şimdi tabii, temizliği en çok hanımlar yaparlar. Fakat bazı yerlerde, meselâ bizim Türkiye'mizin dışını düşünelim, taşrayı düşünelim, çöllerdeki bedevîleri ve sâireyi düşünelim; hanımlar saçını yıkamıyor, saç uzun, keçeleşiyor, birbirine karışıyor... vs. Köyde tarlada çalışıldığı zaman, şehirdeki gibi bol su yok, her gün yıkanma imkânı olmayınca, çeşitli temizlik mahrumiyetleri olunca, bereket gidiyor.

Cebrâil gelmiyor Peygamber Efendimiz'e... Bize de melekler, gelecek hayırlı şeyler gelmeyebilir. Onun için bu yönleri de düşünerek, bu hadis-i şerifi de gözümüzün önünde tutarak, temizliğimize çok dikkat edeceğiz. Evimizle, çocuklarımızla, hanımımızla, büyüğümüzle, küçüğümüzle, evimizde bulundurduğumuz hizmetçimizle, sokağımızla, mahallemizle, konuştuğumuz dostlarımızla, arkadaşlarımızla topluca tertemiz bir çevre kurmağa gayret edeceğiz. Hepimiz burada üzerimize düşen görevleri bileceğiz. Bu temizliğin üzerimize düşen yönünde kusurlu olmamağa, o temizliği güzel yapmağa gayret edeceğiz

Çok önemli bir hadis-i şerif... Peygamber Efendimiz'e Cebrâil AS'ın gelmesi, çevresindeki insanların şu hallerinden dolayı gecikebiliyor. Bunu unutmayalım, aziz ve sevgili dinleyiciler ve izleyiciler!..

Tabii insanın yanına melek filân gelmemesi ayrı... Melekler bazı eve gelmeyebilir. Evde köpek olduğu zaman, sûret olduğu zaman, şekil, resim, heykel olduğu zaman melekler girmez. Rahmet melekleri girmez ama, her insanın da kendisinin içinde ve çevresinde yanından ayrılamayan melekler de vardır. Meselâ, amellerini yazan melekler yanından hiç ayrılmıyorlar. Artık ne de olsa, adam isterse leş gibi koksa da, onun melekleri ezâlansa da, onun yanından ayrılmıyor. Çünkü, vazifesi onun amelini yazmak... Artık Allah sabır versin!

b. İnsanın Yanında Bulunan Melekler

Her insanın vücudunda çeşitli melekler vardır. Nitekim Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:²

وَكُلَّ بِالْمُؤْمِنِ سِتُّونَ وَثَلَاثُمِائَةَ مَلَكٌ يَذُبُّونَ عَنْهُ
مَا لَمْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ مِنْ ذَلِكَ لِلْبَصْرِ تِسْعَةَ أَمْلاكُ
يَذُبُّونَ عَنْهُ كَمَا تَذُبُّونَ عَنْ قِصْعَةِ الْعَسَلِ مِنَ
الذُّبَابِ فِي الْيَوْمِ الصَّائِفِ مَا لَوْ بَدَا لَكُمْ لَرَأَيْتُمُوهُ
عَلَى كُلِّ جَبَلٍ وَسَهْلٍ كُلُّهُمْ بَاسِطُ يَدَيْهِ فَاغْرُ فَاهُ
وَمَا لَوْ وَكَّلَ الْعَبْدُ فِيهِ إِلَى نَفْسِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ خَطَفْتَهُ

الشَّيَاطِينِ

(ابن أبي الدنيا، وابن قانع، طب. عن أبي أمامة)

² Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.167, no:7704; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Mekâidü'ş-Şeytân*, c.I, s.96, no:75; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.384, no:7117; Ebû Ümâme RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.446, no:1279; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.454, no:25297.

RE. 460/5 (*Vükkile bi'l-mü'mini sittûne ve selâsümiyeti melek, yezübbûne anhü mâ lem yakdir aleyhi min zâlike li'l-basari tis'atü emlâk, yezübbûne anhü kemâ tezübbûne an kas'ati'l-asele mine'z- zübâbi fi'l-yevmi's-sàif, mâ lev bedâleküm leraeytümûhü alâ külli cebelin ve sehlin, küllühüm bâsıtün yedeyhi fâgirun fâhü; ve mâ lev vükkile'l-abdü fîhî ilâ nefsihî tarafete aynin, hatafethü's- şeyâtîn.*)

Hadis-i şerifin tamamını okumuş olduk, şimdi meâline geçelim, mânâsını açıklamaya çalışalım:

(*Vükkile bi'l-mü'mini sittûne ve selâsümiyeti melek*) “Her mü'mine 360 tane melek görevli olarak tayin olunmuştur. (*Yezübbûne anhü*) Onun başına gelecek, üzerine gelecek musîbetleri, felâketleri, zararları ondan def etmek için görevlendirilmiştir bu melekler. (*Mâ lem yakdir aleyhi*) Eğer o melekler olmasa, onları def etmeye o güç yetiremezdi. Kendisinin kendisini koruyamayacağı belâları ondan def etmek için, Allah 360 tane melek vazifelendirmiştir.”

(*Min zâlike li'l-basari tis'atü emlâk*) “Bunlardan göz için dokuz tane melek vardır; (*yezübbûne anhü*) göze bir zarar gelmesin diye gözü korurlar.” Taş gelir, tam kaşına gelir, kaşını patlatır ama, “El-hamdü lillâh gözüne gelmemiş.” dersiniz. Bak, az aşağıya gelseydi, gözü kör olacaktı. Dal çarpar, düşer vs. ama büyük bir koruma var.

Emlâk, melek kelimesinin çoğuludur, melekler demektir. *Melâike* de, melek kelimesinin çoğuludur. *Emlâk* Türkçe’de bir de mülkler mânâsına geliyor. “Dokuz tane melek vardır, adamın gözüne gelecek zararları def ederler, adamı korurlar. (*Kemâ tezübbûne an kas’ati’l-aseîli mine’z-zübâbi*) Balın tabağından gelen sinekleri nasıl kışalyorsunuz... (*Fi’l-yevmis-sâif*) Sıcak günde, bal ortada, sinekler bol, nasıl üşüşürler, gelmek isterler. Siz de aman yapışmasın, üstüne düşmesin diye kovalarsınız; işte onun gibi korurlar.”

(*Mâ lev bedâ leküm*) “Öyle ki, eğer gözünüzden perde açılrsa, (*leraeytümûhü alâ külli cebelin ve sehlin*) her dağın, ovanın üstünde bu melekleri görürdünüz. (*Küllühüm bâsıtün yedeyhi*) Böyle elini uzatmış, (*fâgirun fâhü*) ağzını açmış vaziyette, hazır vaziyette görürdünüz.”

(*Ve mâ lev vükkile’l-abdü fîhî ilâ nefsihî tarfete aynin*) “Öyle bir şekilde bu melekler insanları korurlar ki; eğer kul kendi haline bırakılırdı, bu meleklerle korunmasaydı, (*hatafethü’ş-şeyâtîn*) şeytanlar onları yakalayıp, ısırıp, parçalayıp yok ederlerdi, helâk ederlerdi. Bu melekler sayesinde insanoğlu korunuyor.”

Demek ki, vücutta vazifeli melekler var. Onlar vazifeleri icabı vücudun çevresinde dururlar. Ama, şerefli melekler, rahmet getiren melekler, kula fayda getirecek olan melekler gelemes; güzel şeyler getirecekken getiremez; kul zarar görür. Onun için müslümanın tertemiz olması lâzım, pırıl pırıl olması lâzım! Elbisesi de,

bedeni de, tırnakları da, bıyığı da, koltuk altı da, ellerinin araları da, tırnaklarının araları da, her tarafı mis gibi, pırıl pırıl güzel olması lâzım!

Temizliğe İslâm böyle önem veriyor. Allah hepimizi böyle tertemiz müslümanlardan eylesin, Aziz ve sevgili dinleyiciler!

c. Peygamber Efendimiz'in Şerefi

Aynı sayfada Peygamber SAS Efendimizle ilgili, İbn-i Asâkir'in kaydettiği, Huzeyfetü'bnü'l-Yemân RA'ın rivayet ettiği, senedi hasen olan bir hadis-i şerif var; onu okuyalım, cümle cihan halkı bilsin!.. Çünkü artık bizim konuşmalarımız, el-hamdü lillâh sadece Türkiye'ye değil cihana yayılıyor. Amerika'dan, Avrupa'dan kardeşlerimiz dinliyor; sağ olsunlar, var olsunlar, Allah hepsinden razı olsun... İsteyen herkes dinleyebiliyor. Böylece biz fezâlara hadis-i şerifleri, Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini yaymış oluyoruz; tebliğ güzel olmuş oluyor. El-hamdü lillâh...

Buyurmuş ki Peygamber SAS Efendimiz:³

وَلَدُ آدَمَ كُلُّهُمْ تَحْتَ لِوَائِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنَا أَوَّلُ
مَنْ يَفْتَحُ لَهُ بَابُ الْجَنَّةِ

(أبو الحسن في الطوالت، كر. عن حذيفة سنده حسن)

³ Isfahânî, *Meşâyih-i Dekkâk*, c.1, s.29, no:5; İbn-i Asâkir, *Muhtasar-ı Târih-i Dimâşk*, c.1, s.160; Huzeyfe ibn-i Yemân RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.545, no:31927; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.455.

RE. 460/9 (*Veledü âdem, küllühüm tahte livâî yevme'l- kıyâneh, ve ene evvelü men yüftehu lehû bâbü'l-cenneh.*) *Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.*

Râvîlerin rivayet ettiğine göre, Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:

(*Veledü âdem*) “Ademin evlâtları, benî Adem; yâni Adem AS ile Havvâ Anamız AS’dan türeyen şu insan cinsi, bütün bu insanların hepsi, (*küllühüm tahte livâî*) benim sancağımın, bayrağımın altında olacaklar, (*yevme'l-kıyâneh*) kıyamet gününde...” diyor Peygamber Efendimiz.

Ne sancağı bu, Peygamber Efendimiz’in sancağının adı ne?..

Livâü'l-Hamd, Hamd Sancağı...

Bu Hamd Sancağı açılacak, Peygamber SAS Efendimiz’in eline verilecek. Sancağı Peygamber Efendimiz tutacak, mahşer halkının kalabalığı arasında bu sancak dalgalanacak. O sancağın altında Peygamber Efendimiz’e lâyük olan, Peygamber Efendimiz’in sevdiği insanlar, mü’minler; Allah’ın sevdiği, razı olduğu kullar gelecekler.

Allah cümlemizi o sancağın altında, o bayrağın altında toplananlardan eylesin...

Peygamberler de; Adem AS’dan İsmâ AS’a kadar İbrâhim AS, Mûsâ AS... hepsi de o sancağın altına gelecekler. Kıyamet gününde o bayrağın altında, Peygamber Efendimiz’in Livâü'l- Hamd’i altında toplanacaklar. Yâni en şerefli Peygamber SAS

Efendimiz. Makâm-ı Mahmud'un sahibi, Livâü'l-Hamd elinde olan, peygamberlerin serveri; enbiyâ ve mürselînin eşrefi Efendimiz SAS.

Allah şefaatine erdirsin... Sünnetine uymayı nasib etsin... Sünnetinden ayırmasın... Ümmetine rahmetmeyi, faydalı olmayı, menfaat sağlamayı cümlemize nasîb eylesin... Çünkü bu söylediğim şeyler Allah'ın rızasını kazanmanın en sağlam yolu... Peygamber Efendimiz'in sünnetine sarılmak, ümmetine hizmet etmek, insanlara faydalı ile yapmak en sevaplı işler...

Tabii öyle olunca, Allah-u Teâlâ Hazretleri de ahirette Peygamber Efendimiz'in Livâü'l-Hamd'ı altında öyle iyi kulları toplayacak. Bizi de o sancağın altında toplananlardan eylesin... Havz-ı Kevser'inden doya doya nûş edenlerden eylesin... Cennette Peygamber SAS Efendimiz'e komşu olmayı nasîb eylesin...

Biliyorsunuz Havz-ı Kevser'e Peygamber SAS Efendimiz'in ümmetinden olan kimseler ulaşabilecek, Havz-ı Kevser'den onlar içebilecek. Bazıları Havz-ı Kevser'in yanına giderken, melekler yolunu kesip döndürecekler ve sürükleyip götürecekler. Hattâ bazılarına Peygamber Efendimiz:

“—O benim ümmetimdendi, niye onu götürüyorsunuz?” diye götürülmesini istemez gibi söyleyince; o melekler:

“—Yâ Rasûlallah! Bunlar senin bildiğin gibi değil; senden sonra bunlar neler yaptı, neler yaptı. Senin havzından içmeye lâıyk değiller, suçlu bunlar, mücrim bunlar...” diyecekler.

Allah Havz-ı Kevser'in başından döndürülenlerden eylemesin... Havz-ı Kevser'e varıp, doya doya içip, şâd ü hurrem cennete girenlerden eylesin... Cennette de Peygamber Efendimiz'e komşu olmayı, onu görmeyi, sohbetine ermeyi nasîb eylesin...

Sonra hadis-i şerifin ikinci cümlecığı:

وَ أَنَا أَوَّلُ مَنْ يُفْتَحُ لَهُ بَابُ الْجَنَّةِ

(*Ve ene evvelü men yüftehu lehû bâbü'l-cenneh.*) “Ve ben, cennetin kapısının kendisine açıldığı kimselerin ilki olacağım.” buyuruyor Peygamber Efendimiz.

Allah-u Teâlâ Hazretleri cennetin muhafızı olan Rıdvan adlı ulu meleğe, Peygamber Efendimiz'den önce kimsenin girmemesini, ilkönce Peygamber SAS Efendimiz'in girmesini emir ve tenbih buyurmuş. Bu hususta hadis-i şerifte bildiriliyor ki:⁴

أَتَى بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَسْتَفْتِحُ فَيَقُولُ
الْخَازِنُ مَنْ أَنْتَ فَأَقُولُ مُحَمَّدٌ فَيَقُولُ بِكَ أُمِرْتُ

لَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ

(م. حم. وعبد بن حميد عن أنس)

⁴ Müslim, *Sahîh*, c.I, s.188, no:197; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.136, no:12420; Abd ibn-i Humejd, *Müsned*, c.I, s.379, no:1271; Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.119, no:400; İbn-i Ebî Âsım, *Evâil*, c.I, s.62, no:10; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VII, s.447; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.138, no:418; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.532, no:31890; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.I, no:2

RE. 3/1 (*Âtî bâbe'l-cenneti yevme'l-kıyâmeti, feesteftihu*) “Kıyâmet günü cennetin kapısına geleceğim ve kapının açılmasını isteyeceğim.”

Cennetin kapısı kapalı olacak. Peygamber Efendimiz en has yakınlarıyla cennetin kapısına geldiği zaman, (*feyekülü'l-hâzin*) cennetin muhafızı olan o mübarek melek diyecek ki:

(*Men ente?*) “Kapıya kadar gelmişsin, açılın da içeri gireyim diye temennide bulunuyorsun, kimsin sen?” diye soracak.

(*Feekülü: Muhammed*) Peygamber SAS Efendimiz de buyuracak ki:

“—Ben Muhammed-i Mustafâ'yım, Rasûlullah'ım, Allah'ın Rasûlü'yüm, ahir zaman peygamberiyim!” diye kendisini tanıttacak.

(*Feyekülü*) O zaman o melek diyecek ki:

(*Bike ümirtü en lâ efteha kableke*) “Buyur yâ Rasûlallah! Bu kapıyı senden önce başkasına açmamakla emrolunmuştum. Eh sen gelmişsin; hoş geldin, safâ getirdin, buyur gir!” diye cennetin kapısını açacak ve cennete ilkönce Peygamber SAS Efendimiz girecek.

Tabii, dualarda duymuşsunuzdur, “Dühûl-ü evvelîn ile bizi cennete girenlerden eyle yâ Rabbi!” diye. *Dühûl* burada, *dâhil* kelimesinin çoğulu, yâni *dâhil* olanlar, girenler demek... *Duhûl-ü evvelîn* de, ilk girenler demek oluyor.

Fu'ul vezninde ism-i fâlin çoğulu böyle kelimeler vardır. Meselâ *sücûd*; sâcidler, secde edenler demek. Aynı zamanda *fu'ul* vezninde masdar da olabiliyor; o zaman da, secde etmek mânâsına geliyor. *Dühûl* dâhil olmak mânâsına geldiği gibi, meselâ *ku'ud* da; kâidler, oturanlar demek.

Allah bizi *dühûl*-ü evvelîn ile, yâni cennete ilk dahil olan mübarek kullarla cennete girenlerden eylesin... Habîb-i Edîbine orada komşu olmayı, cemâlini görmeyi, sohbetinde bulunmayı nasîb eylesin...

Tabii bu nasıl olacak?.. Sünnetine uymakla... Yâni Kur'an'a uyacağız; Kur'an-ı Kerim'in en güzel uygulamasını bize öğreten sünnet-i seniyye-i Nebeviyyeye uyacağız, şariat-ı garrâyı Ahmediyyeyi uygulayacağız. Cennete böyle sünnete uyarak girilir.

Neden?.. Çünkü Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor ki:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

(آل عمران: ۳۱)

(*Kul in küntüm tuhibbûna'llàhe fettebiûnî yuhbibkümü'llàhu ve yağfir leküm zünûbeküm*)

“Ey Rasûlüm sen o adamlara, o heriflere söyle: Eğer siz Allah'ı seviyorsanız, bana tabî olun ki, Allah da sizi o zaman sevsin ve sizin günahlarınızı bağışlasın!” (Âl-i İmran, 3/31)

Yâni, “Siz Allah’ı seviyorum diyorsunuz; seviyorsanız, Allah’ın Rasûlünü de sevin!.. Onu Allah göndermiş, kitabını indirmiş; mâdem Allah’ı seviyorsunuz, hadi bakalım uyun Allah’ın Rasûlüne, dinleyin Allah’ın kitabını, uyun Allah’ın ahkâmına!..” demiş oluyor.

Sevginin gereği uymaktır, söz dinlemektir, sevgilinin istediği şeyi yapmaktır. Peygamber Efendimiz’i sevmeden cennete girmek yok! Peygamber Efendimiz’e ittibâ etmeden, onu kabul etmeden cennete girmek yok!..

Sünnetine uyacak! Sünnetine uyunca, sünnete uyan insan melek gibi olur, evliyâ olur, Allah’ın iyi kulu olur, tertemiz olur. Bakın sünnette ne kadar güzel temizlik şekilleri gösteriliyor O herkesin evinin önünü süpürmesi de sünnetten... Belediyeler bu hadis-i şerifleri, belediyenin giriş kapısının üstüne yazması lâzım! Belediyecilerin en memnun olacağı ahkâm hadis-i şeriflerde var...

Allah bizi uyanık, hakîkî, İslâm’ın kıymetini bilen iyi müslümanlardan eylesin...

d.Hocaya ve Öğrenciye Saygı

Son bir hadis-i şerifi İbn-i Ömer RA rivayet etmiş, İbnün- Neccâr isimli hadis alimi ve daha başka alimler kitaplarında yazmışlar. Önemli bulduğum bir konudur bu, tekrar tekrar söylemeyi seviyorum.

Peygamber SAS buyurmuş ki:⁵

وَقَرُّوا مَنْ تَعَلَّمُونَ مِنْهُ الْعِلْمَ وَوَقَرُّوا مَنْ تَعَلَّمُونَهُ
الْعِلْمَ

(أبو إسحق في معجمه، وابنه إسحق في فوائده، وابن النجار عن ابن عمر)

RE. 460/4 (*Vakkırû men teallemûne minhü'l-ilm, ve vakkırû men tüallimûnehü'l-ilm.*)

İki cümlecik var burada da; bunu hattat kardeşlerimiz güzel hat sanatı hârikası haline, levha haline getirsinler, duvarlara asılsın!..

(*Vakkırû*) “Tevkır ediniz, hürmet ediniz, saygı gösteriniz, vakarlı insan muamelesi yapınız!” Kime hürmet edilecek?.. (*Men teallemûne minhü'l-ilm*) “Kendisinden ilim öğrendiğiniz kimseye hürmet ediniz, saygı gösteriniz!”

Buradaki (*teallemûne*) muzârî sîgasıdır ama, (*teteallemûne*) denmiyor, ilk *te*'si düşmüş oluyor. Kur'an-ı Kerim'de de böyle ilk *te*'si düşen muzârîler vardır. Meselâ, (*tenezzelü'l-melâiketü*) ne demek, (*tetenezzelü'l-melâiketü*) demek. Başında *te* vardı ama, Arapça'nın kaidesidir, böyle düşebiliyor.

“—Kendisinden ilim öğrendiğiniz kimseye saygı gösteriniz!” buyruluyor.

⁵ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.387, no:7125; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.459, no:29338; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.450, no:25290.

Tabii bu saygı uydurma, yapmacık, göstermelik olmayacak; severek bir saygı olacak, baş tacı edilecek. Çünkü hocasıdır, kendisine ilim öğretiyor.

Tamam, bunu biliyoruz, hocaya saygı gösterilecek... Ahir zaman talebeleri bilmiyor. Yunus Emre diyor ki:

*İşitin ey ulular,
Ahir zaman olısar;
Sağ müslüman seyrektir,
Ol da güman olısar.*

*Danışmend okur, tutmaz;
Derviş yolun gözetmez;
Bu halk öğüt işitmez;
Ne sarp zaman olısar.*

“Talebe hocasıyla mücadele edecek, ne kadar kötü bir zaman olacak. Ahir zamanda insanlar bozulacak, danışmend hocasıyla harp edecek, öğrenci hocasıyla muharebe edecek.” diyor.

İşte üniversitelerin hali, işte âsî gençlik; anasına babasına isyan eden, hocasını hiçe sayan insanlar... Ahir zaman alâmeti... Ama İslâm’da ne var?.. İlim öğrenilen kimseye hürmet var.

Fatih Sultan Mehmed, Akşemseddîn Hazretleri’nin çadırına girdiği zaman, Akşemseddîn Hazretleri mahsustan kalkmadı. Neden?.. O Fatih Sultan Mehmed talebesi olduğu için, padişahım, hükümdarım diye burnu havaya kalkmasın diye terbiye etmek için kalkmadı. Yoksa kendinden küçüklere bile kalkardı.

Dervişlikte, tasavvufta mahviyetkârâne hareket etmek önemlidir. Onlar da en olgun insanlardır ama, karşı tarafı terbiye etmek için kalkmadı.

Tamam, hocaya saygı gösterilecek; bunu biliyoruz, biraz da kabul ediyoruz, öyle olması lâzım diyoruz. Ben hatırlıyorum; Kenan Evren reisicumhur oldu, meşhur gazetecilerden birisinin elini öptü, herkes hayret etti. Çünkü alışılmış bir şey değil. “Nasıl öper, bilmem ne...” diye gazetelerde yazılar çıktı. O askerce:

“—Tabii öperim! Bizim töremizde büyüklerimizin elini öpmek adeti var.” dedi.

Yâni reisicumhur oldum diye, el öpmekten çekinmedi, töreye uygun hareket etti.

Tamam, bu güzel de, buyurun hadis-i şerifin ikinci tarafına bakın, dikkat edin! Bunu da öğretmenler çalışma odalarının duvarına assınlar:

وَوَقِّرُوا مَنْ تَعَلَّمُونَهُ الْعِلْمَ

(*Ve vakkırûmentüallimûnehü'l-ilm.*) “Kendisine ilim öğrettiğiniz kimselere de saygı gösterin!” Yâni, hoca da talebeye saygı gösterecek. Bu çok üstün bir şey, çok hoş bir şey; bayılıyorum: Talebeye hoca saygı gösterecek! Çünkü, o iyi bir talebe olarak yetişti mi, onun ömrü boyunca yaptığı sevapların hepsi, hocanın defterine de yazılacak; bir misli de oraya yazılacak. İşte İslâm böyle...

Bir şeyi burada öğrendim: Bu İngilizler üniversitede öğrencilerine hitab ederken, (*Centilmen*) “Sayın bay!” diye hitab edermiş. Bu ne demek?.. “Sayın bay ol!” demek. “Ben seni sayın bay yerine koyuyorum, beyefendi yerine koyuyorum; sen de bunu bil, böyle ol!” demek... Hoşuma gidiyor.

Sonra çocuk döğmek, kulağını kıvırmak, ensesine vurmak, gözüne bir tane patlatmak, ensesinde boza pişirmek; bu da yok...

Burada bir olayı anlattılar. Üzüldüm tabii olayı duyduğumzaman ama, ilginç de bir olay, anlatmam lâzım size:

Tanıdığım birisi, sevdiğim birisi kendi çocuğunun da olduğu bir genç topluluğa, ilkokul çağındaki bir topluluğa, caminin dershanesinde dînî bilgileri öğrensinler diye resmî ders veriyor. Kendi çocuğu biraz haylazlık mı yaptı, söz mü dinlemedi, ders mi çalışmadı; ne olduysa, bir tane vurmuş. Kendi çocuğu, başkasının çocuğu da değil... Bu da idarenin kulağına gitmiş, Bu öğretmen bir çocuk döğdü diye, hemen hudut dışı etmişler.

Çok ilginç... Yâni düşünüyorum, çocuklar haşarı oluyor bazen, cam kırıyor, atlıyor, zıplıyor, gürültü ediyor... Biz bu haşarılığı, gürültüyü, yaramazlığı engellemek için ne yapıyoruz?.. Ya “Otur, sus!” vs. diye bağıırıyoruz; ya da cetveli alıyor öğretmen, “Aç avucunu!” diyor, avucuna vuruyor... Ya da kulağını kıvırıyor, havaya kaldırıyor; kulağı çok acımasın, kopmasın diye çocuk parmaklarının ucunda yükseliyor.

Bunların misallerini, manzaralarını hepiniz bilirsiniz tahsil çağından. “Hocanın vurduğu yerde gül biter.” filân da denmiş; döğülüyor. Osmanlılar zamanında falakaya yatırılmış filân diye bahsediliyor. Orada kalmış da değil, halen de belki bazı yerlerde bazı hocalar çocukları döğüyorlar ama; işte hadis-i şerif...

Peygamber SAS Efendimiz, “Kendisine ilim öğrettiğiniz kimseye de, öğrenciye de saygı gösteriniz!” buyuruyor. İşte İslâm, 14 asırdır İslâm var dünyada; işte 21. Yüzyıl’a gelmiş İslâm Alemi’nde müslümanların sünnet-i seniyyeden uzaklıkları...

Neden oluyor bu?.. Hadis-i şerifleri bilmediğimiz için oluyor, Kur’an-ı Kerim’i bilmediğimiz için oluyor. Kulaktan dolma, gazetelerdeki karikatürlerden olma, bir sığ bilgi, kültür ve duygu seviyesi veya seviyesizliği var. İslâm düşmanlığı var.

Peki ama, sen İslâm’a düşmansın ama, Amerikalı müslüman oluyor, İngiliz müslüman oluyor. Hem de alim adam, fâzıl adam, feylesof adam, hakîm adam müslüman oluyor. Sen niye düşmanlık duyuyorsun?.. Niye sen böyle din düşmanı olarak yetişmişsin?..

Sen şeytanın yolunu teşvik ediyorsun, şeytanın yolundan gidiyorsun; Rahman’ın yoluna kızılıyorsun!.. Rahman’ın emrine kızılıyorsun, Rahmân’ın hitâbına, kitâbına kızılıyorsun, peygamberine kızılıyorsun!..

Ne insanlar çıktı Türkiye’de! Peygamber Efendimiz’e nasıl laflar söyleyen insanlar çıktı; söylediklerini ağzıma almaktan hayâ ederim, korkarım. Kur’an hakkında ne sözler söyleyenler çıktı. İslâm hakkında ne kadar acı konuşanlar çıkabiliyor.

Yâni bu nâdânlar, bilgisizler mücevherin kıymetini bilmiyorlar. İncele- miyorlar, okumuyorlar, karşılaştırmıyorlar; propagandaya geli- yorlar, dolduruşa geliyorlar. Mukayese etseler görecekler.

Kanadalı Thomas Erving diye birisi var, müslüman olmuş. Kitabı da vardı kütüphanemde, İngilizce... Neden müslüman olduğunu izah ederken diyor ki:

“—Ben İslâm’ı başka dinlerle mukayese ettim, en güzelolduğunu gördüm; onun için müslüman oldum.” diyor.

Türkler de Orta Asya’da müslüman olmuşlar. Nasıl müslüman olmuşlar?.. “İslâm kılıç zoruyla yayıldı.” diye söyleniyor. Hayır, iki yüz bin çadır halkı müslüman olmuş.

İslâm ilk devirde de kılıç zoruyla yayılmadı. Çünkü, Peygamber Efendimiz’in savaşlarında ölen insanların sayısı bin kadar bile değil.

Çok küçük bir rakam; Hamidullah⁶ Bey'in kitabında yazıyor ama, ben rakamı unuttum, çok az bir şey.

Bu medenî denilen insanlar çok çok daha fazla katliamlar yapıyorlar, çok çok daha fazla insan öldürüyorlar. Ama kendilerini medenî diye satıyorlar, bizimkiler de yutuyor, işi doğru olarak bilmiyorlar.

---

⁶ Prof. Dr. Muhammed Hamidullah (1908-2002) 1908 yılında Hindistan'ın Haydarabad şehrinde dünyaya geldi. Sekiz çocuklu bir ailenin en küçüğüydü. Ailesinden aldığı ilköğrenimin arkasından medrese öğrenimine başladı. Daru'l- Ulum Medresesi'nden sonra, Osmaniye Üniversitesi'nde hukuk tahsil etti. Devletlerarası İslam Hukuku'na ilgi duyarak Paris'e gitti. Paris Üniversitesi'nden "Peygamberimizin Savaş Mektupları" başlıklı teziyle doktor unvanını aldı. Almanya'nın Tübingen Üniversitesi'nde "Devletlerarası İslam Hukuku" alanında ikinci bir doktora çalışması daha yaptı (1933).

Çalışmalarını Paris Üniversitesi'nde sürdürdü. Bu arada Kuzey Afrika ülkelerinin kütüphanelerinde incelemeler yaptı. Hindistan'a dönerek Osmaniye Üniversitesi'nde çalışmaya başladı. Bu üniversitede devletler hukuku profesörüyken, görevle yurtdışında bulunduğu bir sırada, Haydarabad'ın Hindistan hükümeti tarafından işgal edilmesi (1948) üzerine geri dönmedi. Siyasal mülteci olarak Fransa'ya yerleşti.

Beş dilde (Arapça, Urduca, İngilizce, Fransızca ve Almanca) binden fazla makale ve onlarca kitabı bulunan Hoca'nın ismi 1950'li yıllarda uluslararası akademik çevrelerde duyulmaya başlandı. Başta Fransa, Mısır, Pakistan ve Türkiye olmak üzere birçok ülkenin üniversitelerinde dersler, konferanslar verdi. 1952'de İstanbul Üniversitesi'nde çalışmaya başladı, uzun yıllar Edebiyat Fakültesi İslâm Araştırmaları Enstitüsü ile Erzurum'da Atatürk Üniversitesi İslâmi İlimler Fakültesi'nde öğretim üyeliği yaptı. Bu sırada, birçok süreli yayında bilimsel makaleler yazdı.

Muhammed Hamidullah, 17 Aralık 2002'de ABD'nin Florida eyaletinde 96 yaşındayken vefat etti.

Ama Kanadalı bir gazeteci, bir diplomat, mukayeseli olarak inceleyince müslüman olmuş. Gerçekleri derinlemesine araştırdınca, Kur'an-ı Kerim'in ilme, mantığa ne kadar uygun olduğunu görüyor.

Prof. Dr. Moris Bükey (*Maurice Bucaille*), Fransız ilimler akademisi üyesi, kitap yazmış. Münakaşalarında, konuşmalarında karşısındakilere:

“—Bakın Tevrat böyle söylüyor, İncil böyle söylüyor, Kur'an böyle söylüyor.. İşte bakın, Kur'an haklı, Kur'an bilimsel...” diyor. Adamlar araştırıyorlar, araştırıyorlar; yerin altını, denizin dibini, fezânın derinliğini araştırıyorlar; gerçekleri yakalıyorlar, neler buluyorlar...

Biz elimizdeki bulunmuş olan hazineleri kaybediyoruz. Müslüman dedelerin torunları İslâm'a düşman yetişiyor, müslümana düşman yetişiyor. Başörtüsüyle uğraşiyor, sakalla uğraşiyor...

Burada herkes sakallı... Televizyonlara bakın, bu Avrupalı, Amerikalı diplomatlara bakın; çoğu sakallı... Nedir bu sakalla ilgili tutum?

Biz buraya gelirken, uçağımız Darwin denilen şehirde durdu, bir saat kalacak. Salona indik, şöyle gezdik, baktık; namaz kılacak sakin bir yer yok...

Uçağa da binersek, namaz kaçacak. Namazı nerede kılalım diye polise gittik:

“—Bizim ibadet etmemiz lâzım, nerede edebiliriz; bir oda gösterebilir misiniz?” dedik.

Bize kendi odasını verdi. Emniyet odasını, cihazların filân olduğu yeri... Biz orada namazımızı kıldık el-hamdü lillâh, Allah kabul etsin... Avustralyalı polis, müslüman da değil!

Bizim arkadaş çocuğunu okula kaydettirmiş. Demiş ki:

“—Bizim çocuklar müslümandır, öğlenleri bunlar namaz kılacak; ne olacak?” diye müdüre sormuş.

Müdür demiş ki:

“—Gelsin, benim odamda kılsın, benim odam hazır.” demiş Ortaokulun müdürü... Böyle olması lâzım, medeniyet bu...

Anlayışlılık, karşıdakinin dînî duygularına saygı, dinine göre yaşamasına kolaylık göstermek, sağlamak; medeniyet bu...

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi gaflet uykusundan uyandırsın...

Milletçe, ümmetçe İslâm'ın güzelliklerini anlayıp, uygulayıp, başkalarına da anlatıp rızasını kazanmayı nasîb etsin...

Huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak, vazifesini yapmış müslümanlar olarak; s, mücrim değil de makbul, mahbub, razı olunan kullar olarak gitmeyi nasîb eylesin... Cennetiyle, cemliyle cümlemizi müşerref eylesin...

Aziz ve sevgili dinleyiciler ve izleyiciler, *es-selm aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekth!*..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

30. 04. 1999 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

